

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 688/2016
08.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.К.1, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. И.К., поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 40/16 од 22.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 08.06.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К.1, адв. И.К., поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 40/16 од 22.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 5К бр. 1133/14 од 19.05.2015. године окривљени М.К.1 оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 9.088,00 динара, а на име судског паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 40/16 од 22.03.2016. године поводом жалбе браниоца окривљеног преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Нишу на основу члана 4, 42. и 45. став 5. КЗ одредио да ће окривљени казну затвора у трајању од шест месеци, на коју је осуђен првостепеном пресудом због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, издржати тако што не сме напуштати просторије у којима станује у Н. у улици ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција уз примену електронског надзора, а уколико

окривљени једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању од шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне издржава у затвору. У осталом делу првостепена пресуда је остала неизмењена, док су жалбе Основног јавног тужиоца, браниоца окривљеног и пуномоћника оштећених, одбијене као неосноване.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 40/16 од 22.03.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.К.1, адв. И.К., због повреде закона, с предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К.1, адв. И.К., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног М.К.1, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости а како то из образложења захтева произилази истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева указује на погрешну оцену доказа и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци истичући да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани, због чега у његовим радњама нема елемената бића кривичног дела за које је оглашен кривим и осуђен, јер је критичном приликом окривљени био нападнут од стране оштећеног који га је гађао и погодио комадима одваљеног бетона, а што потврђују искази сведока М.К.2 и М.Ј., иначе супруге и таште окривљеног које су биле очевици критичног догађаја, да суд погрешно интерпретира исказ сведока С.П., који је потврдио на главном претресу да је човек

који је стајао наспрам окривљеног покушао каменом или неким сличним предметом да удари окривљеног, који је почео да се сагиње и избегава ударац, да је окривљени све предузео како би критичном приликом избегао сукоб са оштећеним, а што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 439. тачка 1) ЗКП), али суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа, то је Врховни касациони суд захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.